

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 671

гр. Стара Загора, 19.05.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, ПА ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Мариана М. Мавродиева

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Мариана М. Мавродиева Въззивно частно гражданско дело № 20265500500340 по описа за 2026 година

Производството е образувано по частна жалба на И. С. М. и Г. В. Д., чрез адв. А. Ж. против определение № 2757 от 04.12.2025г. постановено по гр.д.№ 2423/2024г. по описа на Казанлъшкия районен съд, с което се отхвърля молбата им за освобождаване от държавна такса и разноски по делото.

Частните жалбоподатели обжалват определението като неправилно. Считат, че съдът не обсъдил и преценил представените по делото доказателства за тежкото им материално положение и не събрал служебно допълнителни доказателства за обстоятелства, имащи значение за решаване на делото. Съдът следвало да разграничи и мотивира за всяка от ищците на какво основание не уважава искането им. Не били обсъдените задълженията им за държавни такси и разноски, и дължими суми по други дела, както и разноските им за пътуване и други. Не били съобразени високите разходи за живот в гр.С. и всички сметки и неотложни разходи за живот. Молят да бъде отменено.

В постъпилия в срока отговор от другата страна Т. М. Б. се взема становище за неоснователност на частната жалба и злоупотреба с права от страна на молителите.

От другите страни в производството не е постъпил писмен отговор в законния срок.

Съдът, след като обсъди направените в жалбата оплаквания и провери допустимостта ѝ, намери за установено следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока за обжалване, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Внесена е дължимата държавна такса.

С обжалваното разпореждане Старозагорския районен съд е оставил без

уважение молбата на ищците по предявените инцидентни установителни искиве И. С. М. и Г. В. Д. за освобождаване от задължение за заплащане държавна такса и разноски по делото, като е приел, че молителите разполагат с ежемесечни доходи и жилища.

Касае се за производство по предявени искиве от И. С. М. и Г. В. Д. за обявяване нищожност на договор за дарение с цена на иска – 1182.52 лева, посочена в исковата им молба.

Съгласно разпоредбата на чл.83, ал.2 от ГПК, такси и разноски в производството не се внасят от физически лица, за които съдът е признал, че не разполагат с достатъчно средства да ги заплатят. По молбата съдът следва да вземе предвид доходите на лицето и семейството му, имущественото състояние, удостоверено с декларация, семейно положение, здравословно състояние, трудова заетост, възраст и други констатирани обстоятелства.

От представените пред първата и въззивната инстанция доказателства се установява, че Г. В. Д. е пенсионер с пенсия в размер на 581.86 лева към 30.06.2024г., вдовица е, притежава идеални части от недвижим имот и няма други доходи извън получавана пенсия. Другата молителка, обаче И. С. М. работи и получава доход от заплата брутно около 2940 лева месечно. Омъжена е има съпруг и едно дете. Декларирала е, че съпруга и получава месечен доход в размер на 4000 лева. Притежава заедно със съпруга си жилище в гр.С. и лек автомобил. Посочила е, че изплаща два ипотечни кредита за два имота в С., в общ размер 1392 лева общо.

Доколкото посочената цена на предявените от молителките искиве е 1182.52 лева същите дължат минимална такса съгласно т.1 на Тарифата за държавните такси, събирани от съдилищата по ГПК, а видно от приложените пред настоящата инстанция по грешка писмена молба и вносна бележка за внесена държавна такса по сметка на КРС дължимата държавна такса от 50 лева е внесена от И. М..

В конкретния случай, по предявените установителни искиве за обявяване на нищожност на договор за дарение двете молителки са необходими другари. Съгласно чл. 72, ал.1 ГПК при субективно съединяване на искиве за защита на един интерес се събира една такса върху цената на иска. Тъй като предметът на спора е идентичен и неделим за двамата ищци, задължението за внасяне на държавна такса е общо.

Институтът на освобождаване от държавна такса и разноски цели да гарантира право на участие в процеса на лица, които нямат достатъчно средства и възможност да заплатят дължимата по делото държавна такса и разноски. Когато обаче в неделимата процесуална общност/другарство/, поне единият от другарите разполага с възможност и средства да заплати дължимата обща държавна такса правото на участие на страните не е нарушено. Вътрешните отношения между другарите относно разпределението на този разход са ирелевантни за съда. След като материалното положение на

единия ищец позволява заплащане на общата държавна такса, не е налице законовата предпоставка „липса на достатъчно средства“ за водене на делото.

При това положение, въззивната инстанция намира, че ищите имат възможност да заплатят еднократна държавна такса в размер на 50 лв. /25.56 евро/, която такса е заплатена на 29.12.2025г. и не са налице предпоставки за освобождаването им от заплащане на такса и разноски за производството.

Ето защо съдът намира, че определението на Казанлъшкия районен съд, с което се оставя без уважение молбата на И. С. М. и Г. В. Д. за освобождаване от държавна такса и разноски по делото е правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

Водим от горните мотиви и на основание чл.278 от ГПК, Окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 2757 от 04.12.2025г. постановено по гр.д.№ 2423/2024г. по описа на Казанлъшкия районен съд.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва в едноседмичен срок от връчването му на страните, с частна жалба пред ВКС гр.София, при наличие на предпоставките на чл.280, ал.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____